

Oppositionen i dens Helhed; jeg erindrer ved een Veilighed, nemlig i 1880 ved en Forhandling om Søværnsloven, at da var der en Del af Oppositionen, som virkelig viste Sympathi for Marinen, men jeg tror nok siges at om det erede Medlem maatte nok til Slutningen stemte med, var det kun nødigt, han gjorde det, saa den Sympathi hos ham kan næppe have været stor. Det synes i hvert Fald mig grundigt at være forsvunden. Jeg maa endnu gjøre den Bemærkning med Henhyn til Flaadens Betyttelse, at det naturligtvis er en Sandhed, at den danske Flaade for Fremtiden ikke vil være nogen større Mægts Flaade nogen, naar den skulde ribbes paa det aabne Hav. Dette er jo aldeles klart, og det maa ogsaa have staaet klart for os, at saaledes maatte Forholdene nødvendigvis blive, det maa have været klart for os lige siden 1864. Men derfor har man dog hidtil ikke troet, at det var nødvendigt for os at holde en Flaade styrke, som den har dog en Del af siges, at man, om man end ikke kan møde en fjendtlig Flaade paa det aabne Hav, dog er i Stand til paa kraftig Maade at forsvare sine nærmeste Farvande og Ryster. Videre end til dette Sidste have vi aldrig præteret at gaa, og det er den Retning, Flaadens Udvikling ubestridt er gaaet siden 1864. Naar det erede Medlem taler om de store Skibe, vil have bygget, maa det erindres, at det er kun forholdsvis belere store. Det er netop saadanne Skibe som danske Rysterforvarets hos os, og det er saadanne Skibe, som vi her have nogle af. Naar det erede Medlem vil se hvorledes egentlig vor Flaades Udvikling har været i de sidste Aar, hvor dette Things Indvirkning derpaa maatte ikke har været saa stor, som under normale Forhold, og som Ministeriet underlig ønsker, at det ogsaa vilde blive, saa vil han se, at det er slet Retning af Søvejsforvaret, saa der har ikke fra min Side været noget som helst Forsøg paa at gaa udenfor den Ramme med Henhyn til Flaadens Udvikling, der stilles af Rysterforvaret. Men derimod jeg ogsaa, at det for vor Forsvar er af en overordentlig stor Betydning, om man er i Stand til at kæmpe med en Fjende i vore indre Farvande, eller man har Farvandet fuldstændig frit, det er der en stor Forskjel paa. Selvfølgelig maa Flaaden, for at man kan gjøre det med nogenlunde Held, have en vis Styrke; og det var vi ogsaa nogenlunde enige om i 1880, hvad vor Styrke skulde være. Med Henhyn til det foreliggende Lovforslag vil jeg bemærke, at det slet ikke er Meningen med det at forlange noget Besonnel ind over, hvad der er nødvendigt til den Flaade, som vi nu besidde, for at faae

ikke den Gang den hele, men blot den vigtigere Del deraf nogenlunde hurtigt udrustet efter en Krigs Udbrud. Men jeg vil meget anbefale det erede Thing ikke at gaa med til det erede Medlems Udtaalelse om, at fordi en Flaade ikke er en stor Flaade nogen, naar der er Tale om et Mode paa aabent Hav, at den saa ikke skulde kunne gjøre overordentlig Meget til Forsvaret af vore Ryster. Naar det erede Medlem sagde, at det ikke var lystedes for Regjeringen eller Krigsministeren, hvortil han nævnte, kan jeg ikke mindes, at jeg gjorde det indlysende her, at en rimelig Forsvartsstyrke skulde bidrage til at sikre vor Neutralitet, ja, saa kan jeg kun beklage det. Jeg kan ikke se Andet, end at det i og for sig er ret indlysende, og at det ogsaa er et Synspunkt, som deles alle andre Steder. Bv. se jo hvorledes det anerkjendte neutralt Land Belgien har ment, at det var nødvendigt at en meget betydelig Grad af uvillige sine Forsvarsforanstaltninger, for at det kunde vise sig, at de være beredte paa at have deres Neutralitet, saa jeg ser ikke, hvorfor de samme Betragtninger ikke skulde kunne gjælde her. Naar det erede Medlem talte om, at Regjeringen havde fulgt en Pression udefra, fra sine Tilhængere, — Noget, hvorom det erede Medlem for Resten ikke vidste noget Nærmere, saa vil jeg dertil sige, at jeg hverken veed noget Nærmere eller Fjernere om det, jeg veed aldeles ikke Noget om det. Hvad Regjeringen har foreslaaet, er kun det, den har anset for nødvendigt eller hensigtsmæssigt i hvert Fald for Forsvaret i og for sig. Jeg skal blot med Henhyn til, hvad det erede Medlem sagde om, at der intet Steds i Finantslovforlaget for i 1880 stod Noget om, at Regjeringen vilde gaa til eller agtede at gaa til større Forsvarsforanstaltninger, bemærke, at der i § 28 stod en hel Del om det. Saa jeg skal indskrænke mig hertil, og vil endelig sige, at det er

Vajer. Det var kun i Anledning af, at den hithit erede Minister nævnte det anerkjendte neutralt Belgien, og derfra vilde gjøre en Slutning med Henhyn til Danmark, at jeg ønskede at gjøre en Bemærkning. Jeg tror ikke, at det er aldeles berettiget, thi Belgien har en ganske særlig Beliggenhed. Naar man ser paa et Kort, ser man Belgien i som en Aile, skide sig ind mellem Frankrig og Tyskland. Fortættelsen af denne Ailes Spids er den fransktyske Grændse, som jo i høj Grad er pækket med Fæstninger. Der er derfor en ganske særlig Fristelse for Frankrig og Tyskland, naar de skulde komme i Krig sammen, til at krenke Belgiens Neutralitet. Det er en